

[Bouet.]

malet Landets økonomiske Forhold med mørke Farver og med en bred Pensel og paakaldt Borgernes Forstaaelse for, at de maa finde sig i større Indskrænkninger, i større direkte Skatter og i Bevarelse af de nuværende indirekte, ja, vel ogsaa i en Forøgelse af disse. Men i dette Spørgsmaal, hvor det altsaa drejer sig om en saa mægtig Sum, handler man efter Regelen: La' rulle Marie.

Det er givet, at Aldersrentemodtagerne vil være glade ved de forøgede Indtægter, men hvor længe vil Tilfredsheden være? Naar man læser Aldersrentemodtagernes Medlemsblad — maa jeg i øvrigt, da jeg nu stadig bruger Ordet „Aldersrentemodtagere“, sige, at det er en daarlig Betegnelse; jeg vilde foretrække at kalde dem Pensionister, fordi jeg synes, at Ordet „Aldersrentemodtager“ sætter saadan et bestemt Præg paa de gamle; man ser jo ved Bekendtgørelser i Blade om Jubilæer o. lign. Ordet „Aldersrentemodtager“ brugt; det vilde være meget bedre, om der stod f. Eks. „pensioneret Murer“ eller „pensioneret Tømrer“, eller hvad det nu kan være — altsaa, naar man læser Aldersrentemodtagernes Medlemsblad, ser man, at man dér stadig sammenligner Aldersrenten med Statens og Kommunens Tjenestemandspensioner og henviser til, at det offentlige betaler store Beløb til disses Pension. Det er naturligvis ogsaa rigtigt, at Staten og Kommunerne gør det, men der er en Ting, man glemmer eller forsøger at bagatellisere, og det er, at de omtalte Tjenestemænd betaler 5 pCt. af deres Løn til deres Pension, foruden at de igennem deres Skat er med til at betale til de nuværende Aldersrentemodtageres Pensioner. Desuden kan det nævnes, at der foruden Tjenestemændene i Stat og Kommune er ca. 65 000 private Funktionærer, som betaler 5 pCt. eller, som Regelen nu efterhaanden er blevet, 6 pCt. af deres Løn til Pension, medens deres Arbejdsgivere betaler en lignende eller en større Procent, uden at man dog er naaet til en Pension som den, Staten giver. Disse Funktionærer, støttet af deres Arbejdsgivere, fritager ved at bringe dette Offer Staten for at betale store Udgifter, og man har for øvrigt ikke villet støtte dem ved at give dem Skattefritagelse for deres Præmiebetaling ud over de 400 Kr., som jo ikke rækker til, idet Beløbet ogsaa skal omfatte andre Forsikringer.

Jeg vilde gerne arbejde med paa, at de fremtidige Aldersrentemodtagere fik en Pension, som svarede til f. Eks. Statens

Grundklassers Pension, hvis alle i dette Land foruden den almindelige Skat ligesom Pensionisterne betalte et Procentbeløb eller en Præmie til en Folkeforsikring. Man har indvendt fra Socialdemokratiets Side, at det er en Kopskat, som de daarligst stillede ikke kan bære, men man maa vel kunne finde en eller anden Form, hvis man virkelig vil undersøge Spørgsmaalet. Man har i øvrigt ogsaa fra Socialdemokratiets Side anerkendt Princippet ved Tjenestemændenes Pensionering, idet Tjenestemændene maa betale baade til deres egen Pension og til den almindelige Aldersrente, som jo ikke har noget med en egentlig Aldersforsikring at gøre.

En Folkepensionering er gennemført i andre Lande. I Sverige, som har socialdemokratisk Flertal og socialdemokratisk Regering, træder den 1. Januar 1948 en ændret Folkeforsikringslov i Kraft. I Henhold til denne skal enhver svensk Borger fra sit 18de til sit 66de Aar betale en Præmie, som udgør 1 pCt. af den takserede Indkomst, dog højst 100 Kr. og lavest 6 Kr. Møn det ikke skulde være muligt for det meget store Flertal af danske Borgere at betale i hvert Fald 6 Kr. om Aaret til en Pension saaledes som i Sverige? Pensionen udgør for alle ugifte højst 1 000 Kr. og for et Ægtepar højst 1 600 Kr., hvortil kommer et Huslejetilskud, der højst er 600 Kr. for en ugift og 800 Kr. for et Ægtepar. Det vil altsaa sige, at en ugift faar højst 1 600 Kr. og et Ægtepar højst 2 400 Kr. Men man har dertil givet Kommunerne Ret til at yde et Huslejetilskud af deres egne Midler. Der er ogsaa en Enkepensionering, og denne Ordning har man altsaa kunnet gennemføre i et saa demokratisk Land som Sverige. I Schweiz træder paa lignende Maade til Januar 1948 en Folkepensionering i Kraft, som er vedtaget ved en Folkeafstemning — det maa dog være noget af det mest demokratiske, man har — den 6. Juni 1947, hvor der var 85 pCt. Majoritet for at gennemføre denne Form for Folkeforsikring. Ordningen er den samme som i Sverige, at alle skal betale Præmie, og alle faar Rente. Der er nogle Afvigelser fra det svenske System, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Tal. Jeg har kun villet vise, at det kan udmærket lade sig gøre at gennemføre en Folkeforsikring, naar bare den nødvendige Vilje er til Stede.

Der findes mange andre Folkeforsikringsformer, og det vilde være naturligt, om man med de stigende Udgifter gik ind i en virkelig Undersøgelse af dette Spørgsmaal, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre